

ת"פ 72783/12/20 - מדינת ישראל נגד ע' ה'

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 72783-12-20 מדינת ישראל נ' ה'
תיק חיצוני: 232895/2019

בפני **כבוד השופט אליאנא דניאלי**
המאשימה **מדינת ישראל**
נגד
הנאשם **ע' ה'**

החלטה

בפני בקשת הנאשם, באמצעות בא כוחו, להפנותו לקבלת חוות דעת ועדת האבחון.

יאמר בתמצית כי כתב האישום הוגש כנגד הנאשם לפני כשנתיים ו-9 ח', וכי לבקשת הנאשם הוא הופנה זה מכבר לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטרית המחוזית.

בחוות הדעת הפסיכיאטרית אשר הוגשה לפני למעלה משנה נקבע כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש אלא מהפרעת חרדה, וכי הוא נמצא במעקב פסיכיאטרי בקופת החולים. כן צוין בחוות הדעת כי הנאשם בעל תובנה מלאה למצבו, בעל התמצאות תקינה בכל מובן, וללא הפרעות תוכן.

צוין כי עיון בחקירותיו במשטרה מלמד כי הנאשם השיב לשאלות החוקרים בצורה קוהרנטית ועקבית.

לאחר קבלת חוות הדעת הודה הנאשם בחודש ינואר האחרון בכתב אישום מתוקן בריבוי עבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה מינית.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן והטיעונים לעונש נקבעו ליום 11.9.23.

תסקיר שירות המבחן שהוגש טרם מועד זה לימד כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וכלל לא התייצב בפניו.

הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע לשם טיעונים לעונש, ומפי בא כוחו (שהוחלף מאז הכרעת הדין) ואימו נמסר כי הוא מאושפז בבית חולים פסיכיאטרי. בהקשר זה יובהר כי מסמך מטעם המרכז הרפואי לב השרון אשר הוגש לעיוני לאחר הדיון, לימד כי הנאשם התאשפז לבקשתו, וצוין במסמך זה כי לא ניתן לשלול רווח משני כסיבה לאשפוזו.

נוכח אשפוז הנאשם נדחו הטיעונים לעונש ליום 20.9.23. בדיון זה נטען מפי ב"כ הנאשם כי תואמה עבור הנאשם פגישה נוספת עם שירות המבחן והתבקש תסקיר משלים.

כן נטען כי ככל ששירות המבחן יתרשם כי אין מקום לטיפול - "יטענו" (לעונש).

חרף העובדה כי מדובר בדיון שני אשר נקבע לצורך הטיעונים לעונש טען ב"כ הנאשם כי אינו ערוך לכך, ומשהוברר לו כי הטיעונים לעונש לא יידחו, ביקש להשתחרר מיצוג - ללא כל טעם ממשי.

בקשת השחרור מיצוג נדחתה, והמאשימה טענה לעונש. אז ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הדיון לשם זימון עדים מטעמו - הגם שככל שביקש לזמן עדים היה עליו לעשות כן לדיון האמור.

לפנים משורת הדין ועל מנת שלא לפגוע בהגנת הנאשם, נידחו טיעוני ההגנה לעונש.

והנה - למחרת היום התקבלה הבקשה הנוכחית, בה נטען לראשונה כי יש מקום לאבחון הנאשם בוועדת האבחון - זמן רב כאמור לאחר הגשת כתב האישום, לאחר הודאת הנאשם, הפנייתו לקבלת תסקיר, ולאחר שנדחתה בקשת ההגנה להפנותו שוב לקבלת תסקיר.

נטען כי הבקשה מסתמכת על התייעצות עם שירות המבחן ועם מפקחת בחינוך המיוחד - ללא כל אסמכתא או פירוט.

משהתבקש ב"כ הנאשם להציג אסמכתאות לבקשה זו ולהתייעצויות האמורות, נטען כי הנאשם אינו יוצא מהבית מזה תקופה ארוכה עקב חרדות, וכי מומחה - אשר שמו ומומחיותו לא פורטו, סבור כי מן הראוי להפנות את הנאשם לוועדת האבחון.

בהמשך צורפה הזמנה לפגישת יעוץ במכון לפסיכותרפיה - הא ותו לא.

המאשימה מתנגדת מטבע הדברים לבקשה. נטען כי גם הבקשה להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הפסיכיאטרית המחוזית נעשתה ללא תשתית, וכי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במעשים המלמדים על מיומנות טכנולוגית גבוהה ותחכום, כשהוא מנהל מספר חשבונות טלגרם במטרה להקשות על איתורו.

קצינת המבחן המחוזית, שהתבקשה להבהיר את עמדת שירות המבחן בהתייעצות לה טען ב"כ הנאשם, הבהירה כי נאמר לב"כ הנאשם כי שירות המבחן אינו בא בהמלצה בדבר הפניית הנאשם לוועדת האבחון. כן הבהירה כי ב"כ הנאשם ידע - כאשר טען בפניי כי נקבעה פגישה נוספת עבור הנאשם בשירות המבחן - כי הפגישה בוטלה על ידי קצינת המבחן עוד טרם הדיון בפניי, משהבינה כי לא היה מקום לתאם עבור הנאשם פגישה ללא החלטה של בית המשפט.

הנה כי כן - דומה כי אין מנוס ממסקנה כי הנאשם עושה כל שלא ידו על מנת לדחות את הטיעונים לעונש ואת קידום התיק - הוא ביקש תחילה להפנותו לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית הגם שאינו סובל ממחלת נפש, הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן אולם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא התייצב בפניו, לא התייצב במועד הטיעונים לעונש אלא בחר להתאשפז בבית חולים פסיכיאטרי - כשלא ניתן לשלול רווח משני באשפוז זה, אליבא בית החולים, ומשהתייצב

לדיון במועד נדחה, ביקש שוב להפנות ולקבלת תסקיר.

משנדחתה הבקשה ביקש בא כוחו להשתחרר מיצוג, ובהמשך ביקש את דחיית הדיונים לשם זימון עדים.

הגם שבית המשפט נעתר לבקשתו, הוגשה הבקשה הנוכחית - אשר אינה נתמכת בדבר. נטען כי הבקשה מושתתת על התייעצות עם שירות המבחן, עם מומחה ועם מפקחת בחינוך המיוחד. שירות המבחן הבהיר כי בהתייעצות האמורה לא המליץ על הפנייה לוועדת האבחון, והגורמים האחרים נותרו עלומים.

כך גם לא הוצגה שמץ של ראיה על מנת לתמוך בטענה כי נאשם אשר ביצע מעשים מתחכמים ומחושבים, לאורך זמן, ואשר הפסיכיאטרית המחוזית התרשמה כי הוא בעל תובנה מלאה למצבו, התמצאות תקינה וללא הפרעות בתוכן - נזקק לאבחון המבוקש.

בנסיבות אלו נדחית הבקשה.

מובהר כי על ההגנה לוודא התייצבות העדים הרלוונטים בדיון שנקבע, כמו גם התייצבות הנאשם עצמו, וכי הטיעונים לא יידחו שוב.

ההחלטה תועבר לב"כ הצדדים ולקצינת המבחן המחוזית.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ד, 28 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.